

nieuwsbrief heilig vuur

zomer 2021

buitentijd

Een goede vriend heeft in zijn agenda uren en soms ook dagen die daar helemaal niet in voorkomen. Buitentijd noemt hij dat; tijd buiten de 'lineaire waan' van de dag, de binnentijd, die vooral door het hoofd wordt aangestuurd. Deze zomer oefen ik nog meer met 'buitentijd' en laat mij bewegen en dragen door dat wat groter is dan ik.

Er zijn 'dingen' waar ik maar moeilijk de juiste woorden voor kan vinden. Dat maakt het schrijven van een nieuwsbrief voor *Heilig Vuur* soms tot een spirituele ervaring op zich. Zo is er een soort van 'natuur' die overal doorheen stroomt en alles van leven voorziet. In het *Taoïsme* wordt deze transformerende stroom aangeduid met *Tao* ofwel *de weg*. De taoïstische uitdrukking *Wu Wei* gaat over de kunst om in harmonie met *de weg* te leven; handelen door *niet* te handelen. Wie leeft volgens de principes van *Wu Wei*, is als het ware voortdurend in gesprek met de elementaire krachten van de natuur die in ieder van ons en dus in de wereld in beweging zijn. *Go with the flow*, in plaats van tegen de stroom ingaan door iets te forceren, dat is waar de *Tao* over gaat.

tao en de lineaire tijd

Leven in de traditie van de *Tao* is echter niet zo eenvoudig als we te graag geankerd willen blijven in de *lineaire tijd*. Als geen ander weet ik natuurlijk ook dat het vaak noodzakelijk is om tijdslijnen en planningen te hanteren als je in de pas wilt blijven lopen met de cultuur waarin we op dit moment leven; een project kent vaak een *deadline* en een doel moet meestal binnen een bepaalde tijd worden behaald. Toch voelen we ons allemaal meer dan eens een speelbal van rigide planningen wanneer er steeds weer onverwachte obstakels op ons pad komen of bepaalde dromen plotsklaps buiten bereik lijken te liggen. We voelen ons dan niet gesteund, ongeduldig of, erger nog, we raken er gestrest van. Als ik alleen al denk aan al die planningen die ik in het afgelopen jaar heb moeten herzien door de komst van *Corona* in onze levens, dan was dat voor mij een les van *go with the flow*. De oude Grieken hadden niet voor niets twee verschillende begrippen voor tijd; *chronos*, dat staat voor de lineaire tijd van de klok en *kairos*, dat staat voor de tijd die de dingen nodig hebben. *Tao* gaat over *kairos* en loopt vrijwel nooit synchroon met de lineaire tijd van *chronos*.

het leven waar we naar verlangen

In de praktijk van *Heilig Vuur* heb ik in de afgelopen tijd de nodige mensen ontmoet die zich, na de teleurstellingen en tegenslagen in het afgelopen jaar, hadden laten verleiden om te gaan geloven dat zij hun doelen misschien wel nooit meer zouden gaan bereiken. Zij geloofden dat hun dromen onhaalbaar waren geworden en kozen daarom voor

een minder uitdagend leven of voor iets praktisch en overzichtelijks. Hoe jammer is dat! Het zijn immers juist de tegenslagen en de ontdekkingen van hoe we maar proberen om tegen de stroom van het leven in te roeien, die een noodzakelijk onderdeel van ons persoonlijk groeiproces zijn. Alleen op die manier kunnen wij erachter komen wat er werkelijk nodig is om die grotere droom waar te maken. Het *mens-zijn* kenmerkt zich door het leven in de polariteit. Dat maakt dat we veelal denken in termen van *óf* zwart *óf* wit. Zo denken we bijvoorbeeld dat wanneer we werkelijk zouden gaan voor het leven waar we naar verlangen, we *ofwel* een riskante sprong zonder vangnet moeten maken *ofwel* genoeg moeten nemen met iets dat minder waarde heeft. We vergeten dan voor het gemak dat er nog een andere optie is om de sprong naar ons verlangen waar te maken; een reeks van kleine stappen, soms zelfs babystapjes, die gezet worden met de nodige toewijding en standvastigheid. En met toewijding bedoel ik dat je trouw blijft aan het beeld dat je hebt van het leven dat je verlangt en de wereld waarin je wilt leven.

aangetrokken door de toekomst

Ik las onlangs over de Amerikaanse etnobotanicus en mysticus *Terence McKenna*. Hij pleitte ervoor om de geschiedenis niet te zien als een *momentum*, met als hoogtepunt het hier-en-nu, dat ons naar de toekomst duwt, maar als een *stroom* die wordt *aangetrokken* door de toekomst. Met andere woorden; de geschiedenis en de toekomst smelten al samen aan de horizon nog voordat wij daar goed en wel zijn aangekomen. Deze visie komt overeen met hoe sjamanen een van de vermogens van de ziel uitleggen; je kunt een stukje van je ziel alvast vooruitwerpen, net zoals je dat doet met het aas aan een vishengel, om je zo vervolgens de toekomst in te trekken. Of zoals *McKenna* het verwoordde: *tune in op de toekomst en laat je instincten, verlangens, intuïtie en dromen de sleepboten zijn van je eigen wording*. Voor mij is dit de schoonheid van *Wu Wei*; aanwezig kunnen zijn in het belichaamde heden terwijl je tegelijkertijd de getijden van de toekomst al kunt voelen. Door deze, net als het heremietkreeftje in een getijdenpoel, al te kennen, kun je leren om te blijven leven *in the flow* met plotselinge en soms heftige veranderingen die op je pad komen, in plaats van dat je je er tegen verzet of iets naar je hand wilt zetten.

Tune in op de toekomst en laat je
instincten, verlangens, intuïtie en dromen
de sleepboten zijn van je eigen wording.

Terence McKenna

andere ritmes van leven

Vorderend op mijn eigen pad van persoonlijke ontwikkeling, raak ik steeds meer geïnteresseerd in de *niet-lineaire tijd*. Ik durf nu vaker te vertrouwen op andere ritmes zoals een nieuw inzicht dat zelf bepaalt hoe lang het nog wil rijpen voordat ik er iets mee kan; het toelaten dat een onverwachte gebeurtenis voor een doorbraak kan zorgen; de overgave aan het niet-weten en dat kunnen verduren; het langzaam aankomen in bewustwordingen; het niet altijd gemakkelijke, soms zelfs verdrietige, *stretchen* naar een nieuwe vorm en ruimte; durven bloeien, proeven, smaken en daarvan genieten... etc. Daarbij komt ook nog het insluiten van die

oeroude natuurwet die ons leert dat er na een piek ook *altijd* weer een dal volgt, daarna weer een piek en daarna... en zo verder. Pieken en dalen definiëren elkaar immers in de polariteit. Dat maakt dat ik mijn verliezen, zoals de verdrietige dood van een dierbare deze zomer en de eindigheid van sommige relaties, nu in vertrouwen kan doorleven omdat ik weet dat er na het verlies altijd weer een nieuwe cyclus begint die voert naar een nieuwe piek van groei, bloei en vreugde. *Wu Wei!*

verschillende manieren van 'weten' ervaren

Terug naar de goede vriend en de *buitentijd* of het ervaren van het leven dwars door het construct van de lineaire tijd, waarbij even niet bewegen, een pas op de plaats maken om te herkauwen

en de batterijen op te laden, of zelfs een terugval, niet gezien hoeft te worden als het tegenovergestelde van vooruitgang. Leven in de *buitentijd* is als het leven ervaren in *symbolische termijnen* vol met verborgen geschenken waarvan je de voordelen nog niet kunt zien omdat de toekomst nog bezig is om je naar haar horizon toe te trekken. Pas als je daar bent aangekomen, kun je misschien 'het waarom' van *de weg* die je hebt afgelegd, ervaren. En misschien ook wel helemaal niet, want we blijven toch ook maar weer een 'nietig bundeltje organismen' in een oneindig grote choreografie van elementen die al dansend onderweg zijn in de richting van De Grote Lotsbestemming. Wat ik ons allen toewens, is dat we in de *buitentijd* onze imaginaire vermogens verder kunnen laten groeien door aandachtig te luisteren naar onze dromen en intuïtie, synchroniciteiten durven te volgen en onze verbeelding te betrekken bij alle aspecten van het leven dat wij leiden. Dit alles opdat we ons uiteindelijk niet langer gevangen zullen voelen in het platte en rationele bestaan van een consensuscultuur, maar kunnen beginnen om de verschillende manieren van *weten* die er zijn te ervaren in talen die niet langer gebonden zijn aan enkel woorden, maar die zich vooral uitdrukken in symbolen, gebaren, geluiden, patronen, gevoelens en ritmes die rijkelijk gelaagd zijn van betekenis.

Ik wens ons allen een mooie voortzetting *in the flow* van 2021!

Hoofdplaat, Zeeuws-Vlaanderen, augustus 2021

Irene

de cyclus van een jaartraject bij heilig vuur

Een jaartraject bij Heilig Vuur begint altijd in september. Het is dan vaak nog heerlijk nazomerweer met veel blote voeten in de Hooiberg en genieten van de lunches bij Hans en Joke op het terras. In de eerste blokken van het traject, bereiden we ons langzaam voor op de reis die we gaan maken naar de kelders van ons onderbewuste om daar de ooit verboden gevoelens en verborgen talenten terug op te halen. Met het korter worden van de dagen, belanden we ook in de meest donkere hoekjes van onze ziel, waarvan we het bestaan soms niet eens kenden. De lunches op het terras zijn dan inmiddels verruild voor lunches met warme soep bij de open haard en in

de Hooiberg branden kaarsen. Als we de dag eindigen, is het buiten al donker. Precies in de ontmoeting met onze schaduwstukken, ontdekken we nieuwe perspectieven en de bewegingen die ons weer heel maken, waarna we opnieuw de reis naar het licht kunnen aanvaarden. Ook buiten beginnen de dagen dan weer te lengen, de natuur loopt zachtgroen uit en vanuit de Hooiberg zien we de lammetjes speels rennen door de wei. En dan, net voor de zomervakantie aanbreekt, komen we 'boven' in het nieuwe licht met een rugzak vol 'oogst' om vervolgens minder belast, wijzer en rijker weer verder te kunnen trekken.

Ondanks de hindernissen die Corona in het afgelopen jaar weer voor ons opwierp, bleven we 'in the flow' en maakten we er met elkaar een geweldig goed leerjaar 2020-2021 van!

geboorte in een nieuw gebied

De leergang sluiten we traditioneel af met 'de geboorte in het nieuwe gebied'; datgene wat de deelnemers uiteindelijk op persoonlijk en professioneel gebied wilden bereiken met het traject bij Heilig Vuur. Negen maanden hebben zij dan in de 'warme buik' van Heilig Vuur gezeten; een intens groeiproces, waarbij de deelnemers hun oude gedrag, dat vroeger nodig was als overlevingsstrategie, maar in het hier-en-nu een belemmering is om voluit te leven, leren transformeren in gedrag dat wél vitaliteit en zingeving biedt. Aan het einde van de laatste leerdag vormen de assistenten als vaders en moeders een 'geboortekanaal' waar de deelnemers doorheen moeten om in het bezit te komen van het certificaat, vergezeld van een pioenroos, een glaasje en een lekker hapje van Hans en Joke. Nog een keer de weerstand voelen die gepaard gaat met groei, en dan is daar eindelijk 'de vroedvrouw' die hen verwelkomt in de volgende fase! De deelnemers zijn dan geslaagd. Hier een greep uit de foto's van de ontladende 'geboorten' (met toestemming van de gefotografeerden).

De assistenten van Heilig Vuur nemen met het traditionele afscheidscabaret het jaar nog even met ons door in een live Zoomsessie. Af en toe deed de WiFi het niet, of viel er iemand 'uit'...en dan ging het scherm (met een doekje) op zwart. In deze Zoomsessie kon de steen gelukkig gewoon in het echt worden doorgegeven.

Een 'bijna' toevallige ontmoeting in het Strandhotel op Terschelling met Petra van Winden, een van de assistenten van Heilig Vuur.

werkstukken

Een onderdeel van het voltooien van een traject bij Heilig Vuur, is het maken van een werkstuk. Hierin beeldt de deelnemer zijn of haar leerproces uit door middel van woorden, beelden, muziek, etc. Op de laatste dag van de leergang, master of specialisatie, staan deze werkstukken centraal in de feedback die de deelnemers op hun proces ontvangen. Dit jaar ging ik weer met een heleboel prachtige werkstukken in de koffer naar 'mijn' huisje op Terschelling waar ik de weergaven van bijna 40 familiegeschiedenissen en de daarin onderzochte systeemdynamieken bestudeerde. Geraakt en trots was ik door de moed van al die mensen die in het afgelopen jaar in een van de groepen van Heilig Vuur diep in hun ziel hebben gekeken en de stap naar de verbinding weer durfden te maken.

hoe kan ik een goede voorouder zijn?

Op 9 augustus 2021 lees ik op de NOS-app: *De snelheid waarmee het klimaat aan het veranderen is, is ongeëvenaard in zeker 2000 jaar en sommige aspecten van klimaatverandering dreigen onomkeerbaar te worden voor een periode van eeuwen of zelfs millennia, staat in het laatste rapport van het VN-klimaatpanel IPCC. Zonder drastische maatregelen, moet de wereld zich opmaken voor fors grotere weersextremen, aldus experts uit 66 landen. In de atmosfeer, op het land en in de oceanen zien ze al grote veranderingen. Verdere opwarming leidt tot nog grotere veranderingen. Dat betekent bijvoorbeeld meer hittegolven, zware regen en droogte en minder Noordpoolijs en permafrost.*

Het lijkt erop dat we met zijn allen op een zinkend schip zitten en dat dat schip ook echt gaat zinken... tenminste, als we niet heel erg snel iets doen.

titanic

"Freuds ideeën over de preoccupatie met formaat zouden voor u van belang kunnen zijn," merkt Rose op wanneer de eigenaar van de *Titanic*, in de gelijknamige film, opschept over de grootte van zijn schip. Langzaamaan zijn we aan het beseffen dat 'het schip' van de westerse welvaartsmaatschappij, net als de *Titanic*, nu wel heel gevaarlijk begint te hellen. Terwijl de eersteklasspassagiers op het bovenste dek nog rustig aan het feestvieren zijn, lopen de onderste dekken al onder water en rennen de eerste mensen naar de sloepen. Het positieve nieuws is dat we ons er eindelijk van bewust worden dat we systemen hebben gebouwd die totaal niet duurzaam, flexibel of leven-gevend zijn. In een razendsnel tempo breken we op dit moment alle aardse en natuurlijke bronnen af die noodzakelijk zijn voor onze overleving op deze planeet. Met als gevolg: smeltende ijskappen, oprukkende woestijnen, een kwart van de zoogdieren dat met direct uitsterven wordt bedreigd - de witte neushoorn komt al definitief niet meer terug -, 75% van de vispopulatie staat nú op instorten, elke seconde wordt anderhalve hectare regenwoud geveld, heftige overstromingen, extreme bosbranden, oerbossen en eilanden die over 30 jaar volledig verdwenen zullen zijn... De experts van het IPCC zeggen dat dit pas het begin is. Het begin van het einde...?

zijn wij co2-criminelen?

Vanuit het werken met systeemdynamieken weten we dat alles wat onze voorouders tot zeven generaties terug hebben gedaan of juist hebben nagelaten, van invloed is op de mate waarin wij, als nakomelingen, onze levens op een gezonde manier kunnen leiden. Dat betekent dus ook dat alles wat wij nu doen of juist nalaten, ook van invloed is op de komende zeven generaties. Hoe kan ik een goede voorouder zijn? vraagt filosoof *Roman Krznaric* zich af in zijn boek *The good ancestor* en de documentaire *Time Rebels*, waarin hij pleit om het kortetermijndenken zo snel mogelijk te vervangen door een langetermijndenken. *Hoe kan ik verbinding maken met de generaties van de toekomst?* Dat is niet zo moeilijk als het lijkt, zegt *Krznaric*. Kijk maar naar je kinderen of naar je

kleinkinderen als je die hebt. En als je geen kinderen hebt, kijk dan naar de kinderen van je dierbaren en stel je voor hoe zij op hun negentigste verjaardag de verjaardagsgasten toespreken. En dat ze dan ineens die foto van jou op de schoorsteenmantel zien staan en besluiten hun gasten te vertellen over wat jij hen en de wereld om hen heen hebt nagelaten. Ik krijg spontaan kippenvel als ik eraan denk wat zij vervolgens over mij en mijn generatiegenoten zouden zeggen. Het zit er dik in dat ze ons enorme *CO2-criminelen* vinden, die aan het begin van deze eeuw heel gemakkelijk, onwetend en veelvuldig de wereld over zijn gevlogen, die bizar energie-slurpende huizen hadden en heel lang hebben getalmd om eindelijk die auto eens weg te doen. En dat er destijds bij ons op meerdere gebieden een enorme kloof in de maatschappij bestond over belangrijke issues in het leven als klimaat en volksgezondheid.

wat zou een goede voorouder doen?

Als we werkelijk geven om de levens van onze kinderen en de kinderen van onze dierbaren wanneer zij negentig jaar oud zijn, dan kunnen we onmogelijk alleen maar aan hen denken. Onze kinderen maken later immers ook deel uit van een gemeenschap, ze maken deel uit van de natuur, van de lucht die ze inademen tot het water dat ze drinken en het voedsel dat ze eten. Als we om hun levens geven, dan kan het niet anders dan dat we óók geven om al het leven om hen heen! En dat is best een *belangrijke gewaarwording*; dat we nu de stap gaan maken van iets dat je alleen aan je familie nalaat naar iets *universeels*, iets dat jou en je familie overstijgt. In een ideale wereld stellen we onszelf elke dag die ene simpele vraag: *hoe kan ik een goede voorouder zijn?* Bij het boodschappen doen, kunnen we onszelf bijvoorbeeld afvragen: *Wil ik deze bonen kopen, die met het vliegtuig vanuit Kenia hier naartoe zijn geïmporteerd?* Wat zou een goede voorouder in dit geval doen? Waarschijnlijk zou die het blik direct terugzetten bij gedachte aan het vervuilende transport dat het blik bonen heeft gekost. Wij staan niet los van de natuur: de aarde kan wel zonder ons, maar wij kunnen niet leven zonder de aarde. Laten we zorgen voor de aarde en zo voor de generaties die na ons komen. Laten we een goede voorouder zijn!

het overzichtseffect

Van een afstand heb je altijd meer overzicht. Het is een bekend gegeven dat astronauten in de ruimte worden overvallen door een grote en alomvattende liefde voor onze planeet, het verlangen om haar te beschermen en een groot gevoel van eenheid en samenhang. Deze transcendente ervaring wordt het *overzichtseffect* genoemd. *Marjolijn van Heemstra* schrijft er (onder andere) over in haar boek *In lichtjaren heeft niemand haast*: door afstand te nemen, konden de astronauten opeens zien hoe al het leven hier op aarde met elkaar is verweven en hoe kwetsbaar we erbij hangen hier in het reusachtige heelal. We hebben een blik nodig voorbij de waan van de dag waarin we zowel onszelf als de aarde uitputten. Zij haalt de Nederlandse astronaut *Wubbo Ockels* aan die op zijn sterfbed nog enkele woorden tot de camera richt: *jullie zijn je niet bewust van het gevaar waarin jullie leven. Onze aarde heeft kanker, ik heb ook kanker, en de meeste mensen met kanker gaan dood*. Hij roept de mensen op om de wereld te bekijken zoals een astronaut dat doet: van een afstand, als een samenhangend geheel waarmee wij allemaal onlosmakelijk zijn verbonden. Als je met *the attitude of an astronaut* naar de aarde kijkt, begin je van de aarde te houden, en waar je van houdt, wil je niet graag verliezen.

The Hubble Ultra Deep Field, genomen door de Hubble ruimtetelescoop die 596 kilometer boven de aarde zweeft. De foto is een reconstructie van een serie observaties die de telescoop in 1995 maakte. Wat losse scherven lijken, zijn in werkelijkheid drieduizend sterrenstelsels, lichtjaren bij ons vandaan. "We saw to the edge of all there is", schreef Tracy K. Smith in haar gedicht over de Hubble-telescoop.

We saw to the
edge of all there is

Cracking Art van William Sweetlove (Oostende, 1949), een Belgische kunstenaar die houdt van het leven, van de wereld en alles wat op de planeet leeft. Juist vanwege die liefde voor het leven heeft hij als mens zijn zorgen over klimaatveranderingen, genetische manipulatie met dieren en planten en de energievoorziening:

Mijn rode pinguïns in Breskens refereren aan de migratiestromen binnen het dierenrijk die momenteel gaande zijn, al is het niet realistisch dat pinguïns Europa zullen uitkiezen als vluchtplek. De pinguïn is een wild en mystiek zeedier dat symbool staat voor een ongerepte en beschermde natuur. Hij is intelligent, weet zich aan te passen aan de omgeving en leeft in harmonie met de natuur.

Rood is de signaalkleur die aanzet tot nadenken en waarschuwt voor de gevolgen van de klimaatverandering.

Apple Tree van David Hockney

de thuisboom

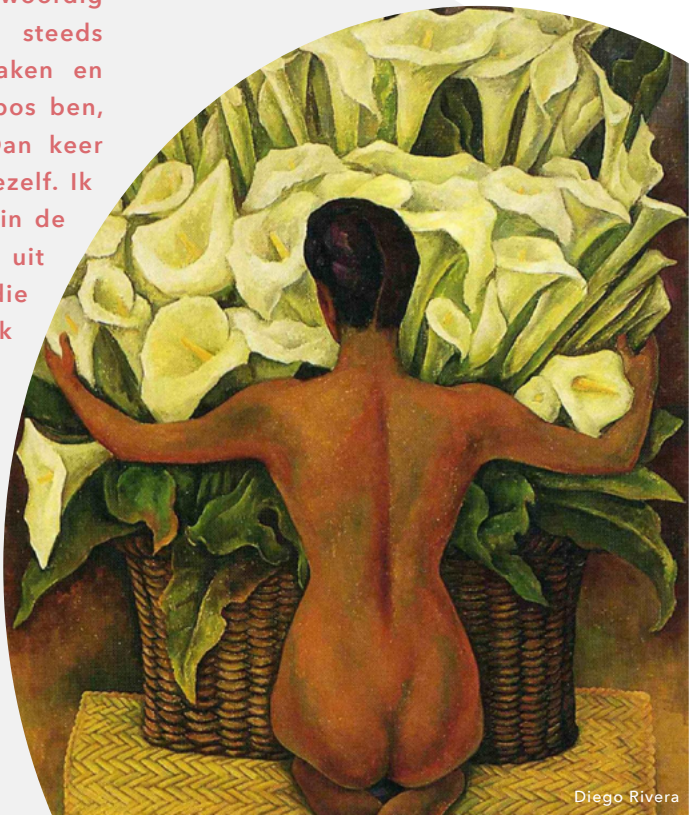
Van langetermijndenken naar uitzoomen en weer naar buitentijd. Al jarenlang staat in mijn WhatsApp-profiel de tekst: *be the change you wish to see in the world*. Dit is een van mijn innerlijke drijfveren en om deze kracht bij te zetten, stap ik deze zomer opnieuw letterlijk uit de lineaire tijd en duik ik met hond *Sil* onder in *Hoofdplaat*, een klein dorpje met nog geen 800 inwoners in Zeeuws-Vlaanderen. Om niet te verdwalen in het grote bos van alles wat, niet alleen op mij als persoon, maar wat op ons allemaal afkomt, *tune* ik regelmatig uit om mijn eigen ankers weer goed te kunnen voelen. Even geen werk, geen familie, geen

toekomst en geen verleden. Alleen maar *nu* en ervaren van wat er is en wil bewegen. Buitentijd is voor mij *WuWei-tijd*, voor zover er hierin nog sprake van tijd is. Ik lees over een avonturier in het boek *Ongetemd Leven* van *Glennon Doyle*. De avonturier heeft een tip voor ons. Het beste wat je als verdwaalde kunt doen om de kans te vergroten dat je wordt gevonden en het overleeft is dit: zoek een *Thuisboom*, een sterke, herkenbare, hoge boom als thuisbasis. Je kunt dan rustig op avontuur gaan in de bossen als je steeds maar weer terugkeert naar je *Thuisboom*. Dan dwaal je nooit te ver af.

de thuisboom ben ikzelf

Ik durf te zeggen dat ik grote delen van mijn leven verdwaald ben geweest in de bossen van mijn pijn en verdriet, relaties, banen, successen, nederlagen, het dragen van verantwoordelijkheden voor anderen en het streven om een soort *Supermoeder* te zijn - en dan niet alleen voor mijn kinderen. Als ik nu op die periodes terugkijk, kan ik mijn verdwalen steeds herleiden tot het moment waarop ik iets of iemand buiten mijzelf tot mijn *Thuisboom* had gemaakt: een partner, een baan, een identiteit, de 'norm' van wie dan ook, de goedkeuring van de ander of een oude, magischve versie van mezelf. Als ik me tegenwoordig verdwaald voel, kan ik steeds vaker het onderscheid maken en bedenken dat ik niet het bos ben, maar mijn eigen boom. Dan keer ik terug naar mezelf, in mezelf. Ik voel mijn wortels tot diep in de aarde reiken die bestaat uit alle meisjes en vrouwen die ik ooit ben geweest, elk gezicht waar ik ooit van heb gehouden, alle liefde die er was, elke plek waar ik ben geweest, elk gesprek dat ik heb gehad, elk boek dat ik heb gelezen, elk liedje dat ik heb gezongen; kortom elke ervaring die ik ooit heb gehad. We weten ook dat in de aarde alles uit elkaar

valt en composteert. Alles vermengt en niets gaat verloren. Hierdoor kan ik diep, zo diep dat anderen dat niet kunnen zien, in de grond wortelen en de voeding vinden wanneer ik maar wil zodat mijn takken hoog, zo hoog dat anderen het niet kunnen zien, kunnen reiken in de richting van het licht, de lucht en de warmte. In het midden staat de stam, het enige deel van mij dat met het blote oog zichtbaar is. Ik voel mij zacht en sappig aan de binnenkant en sterk genoeg aan de buitenkant om me te beschermen en te omvatten. Ik voel me dan zichtbaar en veilig in een onstuimige wereld. In contact met mijn *Thuisboom*, raak ik mezelf nooit kwijt.

Onze eerste god was
een boom. Ver voordat
wij de zon vereerden,
onze voorouders, het
vuur vereerden, ver
voor de manen, de
sterren en de kruisen
die wij allemaal gingen
vereren, vereerden wij
de boom. Vanwege die
armen naar de hemel,
die takken, en die
wortels die groeien in
de grond. Dus de groei
naar het donker en het
licht tegelijkertijd.

Uit de podcast *Stadstronaut* van Marjolijn van Heemstra

activiteiten heilig vuur

zomer en
herfst 2021

augustus

- **26, 27 en 28 augustus: Special Vrouwelijke Seksualiteit**

Deze driedaagse workshop is speciaal voor vrouwen en staat in het teken van het herstellen en/of verdiepen van de verbinding met je vrouwelijke seksualiteit en levensenergie. Seksuele energie is de vitale energie die maakt dat we er zin in hebben, die ons levendig en stralend maakt en ons zoveel verder brengt in ons werk en dagelijks leven. In de workshop gaan we aan de slag met opstellingen, allerhande rituelen, meditaties en lichaamswerk.

september

- **3 september: Taller sistémico de constelaciones familiares**

Opstellingendag speciaal voor Spaanstaligen.

- **4 september: Opstellingendag**

- **5 september: Deelname aan de systemische inspiratiedag**

Voetstappen in het Veld

Met de mini-workshop Animus & anima en de roep van de ander. Als de vrouwelijke energieën (anima) en de mannelijke energieën (animus) in ons niet in balans zijn, dan speelt dit direct door in onze persoonlijke beleving en de vormgeving van onze seksualiteit. Tijdens deze mini-workshop, kunnen de deelnemers onderzoeken hoe het met hun animus- en anima-energieën is gesteld en hoe dit mogelijk gerelateerd is aan de manier waarop zij hun (seksuele) relatie beleven...

- **10-11 en 24-25 september: start leergroepen 13 resp. 14 van de Leergang Persoonlijk Leiderschap en Systeemdynamiek**

Door deze leergang te volgen, krijg je een diep inzicht in de werking van systeemdynamieken. Je duikt in je persoonlijke familiegeschiedenis en onderzoekt hoe die doorwerkt in alle aspecten van je volwassen leven. Dat leert je hoe je *oud gedrag* kan loslaten en nieuwe bewegingen toe kan voegen waardoor je beter kunt functioneren in je werk en je privéleven. Je leert in deze leergang ook hoe je het werken met systeemdynamieken zelf kunt toepassen in je eigen werkomgeving en in andere professionele en persoonlijke relaties. *Er is nog een enkel plekje vrij.*

- **17-18 september: start van de achtste editie van de Master Persoonlijk Leiderschap en Systeemdynamiek**

Dit is een vervolg op bovengenoemde leergang waarin we nog dieper onze schaduw induiken. In elk systeem staan bepaalde gevoelens, talenten of aspecten in de schaduw. Je hebt ze daar ondergebracht vanwege een grote loyaliteit aan je systemen van herkomst of aan een persoon of gebeurtenis daarin. Belangrijke schaduwthema's zijn macht, geld en seksualiteit. Maar ook kracht, kwetsbaarheid, gezondheid, ziekte, donker, licht, mannelijkheid, vrouwelijkheid, falen of juist 'succes nemen' kunnen verborgen gevoelens, talenten of aspecten zijn. De master gaat over het weer insluiten van de naar de schaduw verbannen aspecten, talenten of gevoelens. *Voor deze master zijn geen plekken meer beschikbaar.*

oktober

- **6-7 oktober: start van de tweede editie van de Specialisatie Heilig Verlangen**

In zeven dagen leer je hoe je als systemisch coach een cliënt kan begeleiden op de reis naar zijn of haar essentie. Met welke vraag deze cliënt ook komt, het antwoord is altijd dáár te vinden; in de eigen essentie! De coachvraag doet niets meer dan het heilig verlangen uit te nodigen. De zevendaagse specialisatie Heilig Verlangen, werken met systeemdynamieken in coaching is een vervolg op de Leergang en Master Persoonlijk Leiderschap en Systeemdynamiek. De 'systemische technieken' heb je in de leergang en master al van binnenuit doorleefd. In deze specialisatie leer je nu ook hoe je ze kunt toepassen als systemisch coach in een individueel begeleidingstraject. *Er zijn nog een paar plekken vrij.*

- **9 oktober: Opstellingendag**

november

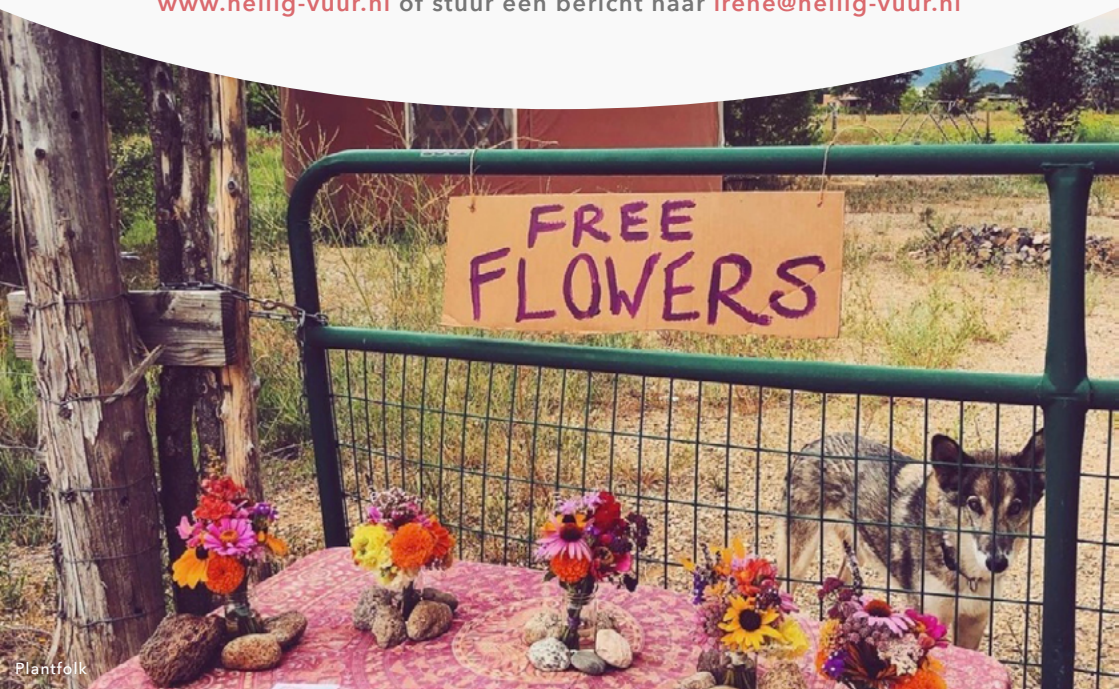
- 11 oktober: Organisatie-opstelling (ochtend)
- 11 oktober: Workshop systeemdynamieken InterCoach (middag)

- 15 en 16 november: Werken met Systeemdynamieken in coaching
Gastdocent tijdens Interbestuurlijke Leergang van InterCoach voor managers en professionals binnen de Rijksoverheid die zich willen bekwamen als coach als tweede beroep.
- 19 november: Taller sistémico de constelaciones familiares
Opstellingendag speciaal voor Spaanstaligen.
- 20 november: Opstellingendag

en verder...

- Individuele coachingssessies (ook in het Spaans en online)
- Supervisiegroepen
- Organisatieopstellingen, workshops en teaminterventies op maat
- Heilig Vuur Meditatie app-groep (ook in het Spaans)

voor alle activiteiten van heilig vuur en meer informatie, kijk graag op:
www.heilig-vuur.nl of stuur een bericht naar irene@heilig-vuur.nl

Live the sunshine.
Swim the sea.
Drink the wild air.

Ralph Waldo Emerson

www.heilig-vuur.nl
irene@heilig-vuur.nl

heilig **vuur**